

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) L (44)
Štev. (Nº) 15

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
25 de abril - 25. aprila 1991

RUDOLF SMERSU

Ob 50-letnici ustanovitve Slovenske legije

Dne 27. aprila 1941 — torej točno pred 50 leti — je bila v Ljubljani v prostorih „Delavske zbornice“ ustanovljena prva protiokupatorska bojna skupina, ki si je naredila ime „Slovenska legija“.

Naj bodo v spomin potomcem objavljena imena ustanoviteljev S.L., ki so se tedaj zbirali v Delavski zbornici. V imenu SLS sta se sestanka udeležila Rudolf Smersu, ki je bil tudi predsednik Mladine SLS, ter dr. Albin Šmajd.

V imenu Slovenske fantovske zveze je bil navzoč njen načelnik Ivo Kermavner. V imenu Mladine SLS so se sestanka udeležili njeni člani: inž. Jože Sodja, Viktor Češnovar in brata Piriha. V imenu Mladine Kmečke zveze sta bila Milan Finec in dr. Ludvik Puš. V imenu Slovenske delavske zveze so bili navzoči Andrej Križman, Maks Jan in Jože Jonke. Navzočih pa je bilo še nekaj zastopnikov katoliške mladine: France Malovrh za mladino na Gorenjskem, Tone Duhovnik za mladino na Dolenjskem, Henrik Goričan za mladino na Štajerskem, ki je bil v zvezi z Jožetom Melaherjem (Zmagoslavom), ki je vodil protiokupatorsko četo na Štajerskem.

Moramo omeniti, da sta se kmalu nato pojavili še dve legiji in sicer Sokolska legija iz tistih članov, ki se niso dali preslepiti komunistični partiji, in Narodna legija, sestavljena iz nekaterih narodnjakov.

Slovenski legiji so se pridružili tudi visokošolci: Mladci in člani Akademskega narodnega gibanja. K protiokupatorskemu gibanju so se pridružili tudi četniki.

Naj posebej omenimo tako imenovani Štajerski bataljon, ki se je zbral v Bizoviku in ga je Slovenska legija opremila z orožjem. To je bila pogumna udarna četa, ki je odšla na Dolenjsko, pa so jo komunisti kmalu odkrili in divje napadli. Slovenska legija je bila tudi v stalni zvezi z Melaherjevo protinacistično četo na Štajerskem.

Naj ponovimo, da je bila SL prva protiokupatorska bojna formacija, ko na Slovenskem še ni bilo nobene protiokupatorske organizacije. Kar se je ustanovilo konec aprila v Vidmarjevi vili pod Rožnikom, je bila protimperalistična fronta, o kateri smo že pisali in ki je bila naperjena proti zahodnim zaveznikom, ne pa proti nacistični Nemčiji, s katero je bila Sovjetska zveza povezana z nenapadno in prijateljsko pogodbo.

Osvobodilna fronta je bila ustanovljena šele po napadu Nemčije na Sovjetsko zvezo. Iz partijskega zgodovinopisja „dr. Ferenc — Ljudska oblast na Slovenskem“, str. 10, je razvidno, da se je program OF sestavil šele dne 1. novembra 1941, kar je objavljeno v Slovenskem poročevalcu dne 6. januarja 1942. Če bi torej kdo hotel proslavljati ustanovitev OF, jo more proslavljati edino le prihodnje leto v mesecu januarju.

Naj ponovimo, da je bila SL prva protiokupatorska bojna skupina z namenom, da zaveznikom pomaga tedaj in na tisti način, kakor bodo to zavezniki zahtevali. Ta značaj je SL ohranila vse do konca vojne. Delovala je ilegalno in zato tudi okusila maščevanje fašistov in

nacistov. Naj omenimo, da so bili v Dachau odpeljani razni vodilni člani SL — med njimi polkovnik Peterlin, Milan Finec, v Mathausen pa inž. Jože Sodja.

Ko so se začele v letu 1941 moritve po vsej Sloveniji in so bila brezna in kraške jame napolnjene z večinoma vernimi možmi in fanti, je SL k prvotnemu namenu dodala še ohranjanje slovenskih življenj. Tedaj je SL pomagala po vsej deželi (začenši s Št. Joštom) ustanavljati vaške straže. V teku časa je nastalo 95 edinic, v katerih je varovalo slovenska življenja nad 6 tisoč mož in fantov. Organizacija in koordinacija teh edinic je bila tedaj glavna naloga SL.

Ko se je ustanovila SL je bilo njeno delovanje poverjeno desetčlanskemu odboru, ki je vodil delo v organizacijskem pogledu. V vojaškem pogledu pa je vse delo vodil polkovnik Peterlin. Vse do meseca oktobra 1943, ko se je vrnil iz ujetništva rezervni major Marko Bitenc, je vodil delo SL pisec teh vrstic.

Že večkrat smo slišali in brali vprašanje, zakaj so se te protiokupatorske skupine zbrale na svetovnonazorski oziroma na strankarski osnovi. Na ta vprašanja je pisec teh vrstic že leta 1961 odgovoril, da se je vse to združevanje delalo na podlagi popolnega medsebojnega zaupanja. Nemci so tedaj imeli med nami svojo peto kolono, ki nas je izdajala. Tudi Italijani so imeli med nami svoje ovaduhe. Komunisti pa so že dvigali svoje glasove in ščuvali ljudi proti vsem, ki so tedaj vodili javno in društveno življenje. Vprašanje zaupanja je bilo torej glavno vprašanje in so se družili le tisti ljudje, ki so se že dolgo med seboj poznali in si zaupali. To se je dogajalo, na primer, na Poljskem in v Franciji. Družili so se ljudje, ki so se poznali, niso se pa zato te skupine smatrale za strankarske skupine, zlasti še zato ne, ker so bile v vrhu povezane.

SL je kmalu po svoji ustanovitvi zajela veliko večino slovenske mladine. Kurirji so obiskovali posamezne edinice in dajali navodila za delo. Medtem pa se je že videlo, da se komunisti pripravljajo na revolucijo in na poznejši prevzem oblasti. V Ljubljani in po vsej deželi so se začeli atentati, ne samo na vodilne može, ampak celo proti ženam in otrokom (Mauser, Brulc, i.d.). Ljudstvo je člane vaških straž imenovalo „legijonarje“. Legijonarji in domobranci so bili resnični zaščitniki in ohranjevalci slovenskih življenj.

Ko se je ustanovilo „Slovensko domobranstvo“ je dalo vodstvo SL nalog vsem članom SL in vsem vaškim stražarjem, da naj vstopijo med domobrance in v pokorščini domobranskemu vodstvu varujejo slovensko zemljo in slovenska življenja. To se je tudi zgodilo. Z angleško prevaro pa se je zgodilo tudi to, da so bili skoraj vsi legijonarji in vaški stražarji skupaj z domobranci izročeni komunistom, bili po njih pobiti in leže sedaj v velikih grobovih v Kočevskem Rogu, v Teharjah, v Hrastniku in še drugod.

Slovinci ob današnji 50-letnici hvaležno spominjamo vseh borcev, ki so dali življenje za svojo domovino.

Prva zamenjava v slovenski vladi

Predsednik slovenske vlade Lojze Peterle se je odločil, da v svoji vladi zamenja ministra za informiranje. Tako bo republiški sekretariat za informiranje namesto Staneta Staniča odslej vodil Jelko Kacin, ki je do sedaj opravljal funkcijo namestnika republiškega sekretariata za ljudsko obrambo. Po nekaterih informacijah naj bi Lojze Peterle do konca maja zamenjal še nekaj ministrov.

Skupščinska komisija za volitve, imenovanja in administrativne zadeve je že podprla Peterletovo odločitev in jo je premier tudi obrazložil. Dejal je, da je zamenjavo predlagal zaradi tega, ker vlado v naslednjih mesecih čaka izredno odgovorno delo, pri tem pa se mu zdi, da je Jelko Kacin menedžersko in komunikativno sposobnejši prevzeti to izredno zahtevno delo od Staneta Staniča. Peterle je tudi dejal, da gre pri tem za začasno rešitev v sporazumu z republiškim sekretarjem za ljudsko obrambo Janezom Janšo. V predlogu reorganizacije državne uprave je namreč

predvidena odprava ministrstva za informiranje.

Po različnih informacijah naj bi Staničevi zamenjavi botrovalo njegovo slabo delo v ministrstvu za informiranje, predvsem pa prepotentni javni nastopi, s katerimi naj bi širil prepad med vlado, Demosom in časnikarji. Menda naj bi Stanič tudi ne bil naklonjen ustanovitvi lista Slovenec. Najbrž pa ni zamerljivo tudi dejstvo, da je bil Stanič v vladi eden tistih ministrov, ki so imeli najslabše politično zaledje. Bil je sicer član liberalno demokratske stranke (ki je v opoziciji), vendar ga ta nikoli ni smatrala za svojega, saj so za njegovo članstvo izvedli šele po njegovem prihodu na oblast.

Nekateri časopisi so tudi pisali, da se je Stanič slabo odrezal pri organizaciji časniške konference po srečanju jugoslovanskih predsednikov na Brdu pri Kranju, vendar je kasneje predsedstvo Republike Slovenije te trditve demantiralo.

Marko Jenšterle
Po telefaksu, 22. aprila

Dr. Mencinger ponudil odstop

Podpredsednik slovenske vlade, zadolžen za gospodarstvo, dr. Jože Mencinger je v ponedeljek ponudil svoj odstop, predsednik vlade Lojze Peterle pa bo v teh dneh odločil, če odstop sprejme ali ne. Nesoglasja, ki jih je bilo v slovenski vladi čutiti že dalj časa, tako preraščajo v pravo resno vladno krizo po zmagi Demosa na volitvah.

Dr. Mencinger je odstop ponudil zaradi nestrinjanja s programom privatizacije, kakršnega ponuja slovenska vlada, nastal pa naj bi s pomočjo znanega ameriškega ekonomista Jeffryja Sachsa (tudi dobro znanega Argentince). Sachsa je pred dnevi predsednik Peterle predstavil kot svetovalca slovenske vlade, očitno pa je, da se njegova gospodarska politika razlikuje od Mencingerjeve.

Podpredsednik Mencinger sicer sodi med najvidnejše slovenske gospodarske strokovnjake, saj je med drugimi kot konzultant sodeloval pri projektih Svetovne banke, FAO, Goethejeve univerze v Frankfurtu in univerze v Pittsburgu. Nekateri opazovalci njegov odstop povezujejo tudi s trenji znotraj

same vlade, kjer očitno prihaja do nasprotij med krščanskimi demokrati in laičnim delom vlade (na čelu s Slovensko demokratično zvezo). Mencinger sicer ni član SDZ, na vsak način pa je bližje tej stranki kot krščanskim demokratom.

Potem, ko je predsednik Peterle zamenjal ministra za informiranje Stanta Staniča z Jelkom Kacinom, je Mencingerjev ponujeni odstop resno opozorilo slovenskemu političnemu vodstvu. Pred dnevi je namreč tudi Slovenska kmečka zveza zahtevala odstop ministra za kmetijstvo (sicer njihovega člana) dr. Jožeta Osterca, vendar so se kasneje v dogovoru z Lojztom Peterletom dogovorili, da njegov odstop „zamrznejo za mesec dni“.

Marko Jenšterle
23. aprila, po telefaksu

Nezadovoljen s predstavnikom Slovenije v ZDA

Slovenski zunanji minister dr. Dimitrij Rupel je v petek zahteval takojšnjo razrešitev predstavnika Republike Slovenije v Washingtonu dr. Petra Milloniga, saj po njegovih besedah „dela škodo interesom Slovenije“. Rupel je hkrati zavrnil Millonigove izjave v intervjuju za Delo (objavljen je bil istega dne) v katerem slednji pravi, da Republiški sekretariat za mednarodno sodelovanje doslej še ni izdelal koncepta zunanje politike. Millonig tudi pravi, da je imel „zasliševanje“ pred zunanjepolitično komisijo skupščine. Dr. Millonig je koroški Slovenec (avstrijski državljani), ki v ZDA živi že devet let. Slovenski predstavnik v Washingtonu je postal 22. avgusta lani.

(M. J., 22. aprila)

„Prenovitelji“ v napadu

Na konferenci Stranke demokratične preнове — stranke komunistov — je predsednik Ciril Ribičič zahteval čimprejšnje volitve, „ki bodo omogočile, da bo na mesto nenaravne Demosove zveze koalicije, katere zgodovinska vloga se je izpela, nastale na podlagi enostranskega vrednotenja preteklosti, stopila nova, levosredinska koalicija političnih sil.“

Konferenca, ki je bila 7. aprila v Mariboru, je napovedala odločen boj za oblast na naslednjih volitvah.

Visokošolski tečaj

Že pred leti, predvsem pa v letih 1976 in 1977 je SKAD za svoje člane in prijatelje večkrat organiziral celoletne cikle predavanj in pa slovenske jezikovne tečaje. Vendar je šele leta 1982 „uradno“ pričel z VISOKOŠOLSKIM TEČAJEM. Ta je od vsega začetka imel štiri predmete: zgodovino, teologijo, filozofijo ter slovenščino.

SKAD vsako leto vabi k tečaju „fante in dekleta, ki obiskujejo visoke šole, vse mlajše, ki poučujejo po naših ljudskih šolah ter sploh vse mlade, ki jih sodobna problematika zanima.“

Letos stopa VISOKOŠOLSKI TEČAJ v svoje deseto leto. Ob tej priložnosti sporočamo, da bodo tudi letos predavanja ter z njimi povezani razgovori vsako drugo soboto v mesecu in sicer v Slovenski hiši na Ramón Falconu.

Tečaj bo trajal od maja do vstevši novembra.

Predavanja bodo od 15.30 do 19.10 ure. In sicer:

Od 15.30 — 16.30 teologija in filozofija

Od 16.40 — 18.00 slovenščina

Od 18.10 — 19.10 zgodovina

Dr. Jure Rode (teologija-filozofija) bo letos razpravljala o „Moralnih problemih v sodobni slovenski in argentinski družbi“.

Pri zgodovini bosta letos dr. Marko Kremžar in lic. prof. Tomaž Debevec govorila o „Osnovnih poglavjih iz slovenske zgodovine“.

Zorko Simčič („Večne poezije večna resnica in lepota“) bo razlagal slovenske jezikovne značilnosti ter govoril o človeku, ustvarjalcu ter objektu umetnosti.

Vsi, ki bi se želeli poglobljati v vprašanje sodobnega človeka, pristrčno vabljeni.

Na svidenje v soboto, 11. maja ob 15.30 uri!

N.T.

Izvršnemu svetu Republike Slovenije:

Informiran sem (Družina 12. 3. 91), da ste imenovali Komisijo Izvršnega sveta skupščine Republike Slovenije za razreševanje vprašanj, povezanih z ureditvijo domobranskih grobišč.

Področje, ki ga bo obravnavala komisija, je delikatno. Ureditev grobov, posebno označbe, napisi, simboli lahko privede do globokega spravnega vzdušja. Lahko pa tudi izzveni v obliki, ki bo mogla napraviti ogromno škode v tem procesu.

Sestava članov komisije je silno važna. Čujem za rev. B. Metelka, dr. J. Grila, V. Blažiča. Ta zadnja osebnost zbuja zaskrbljenost. Poznana je njegova pieteta do nedolžnih žrtev, istočasno pa poudarjeno negativno stališče do delovanja domobrancev in drugih nasprotnikov

revolucije. Napisi, nagovori v takem smislu bi napravili nepopisno škodo procesu sprave, ne glede, da bi bili zgodovinsko netočni.

Priznati tudi moram, da zveni neverjetno, da pri vseh teh akcijah in komisijah ne vključite v delovanje najbolj eminentnih zastopnikov žrtev, to je preživelih domobrancev. Kaj je bolj logičnega kot to? Glede grobov so vedno prvi poklicani in upravičeni odločati oni, ki so bili pokojnim najbližji. V našem primeru bi to morali biti obe domobranski organizaciji v diaspori, Vestnik in Tabor. Z njimi, z njihovim sodelovanjem v tem našem primeru bi izvršili velik akt sprave.

Še ni prepozno!

S spoštovanjem
dr. Peter Urbanc

8. aprila 1991

Svetovni slovenski kongres

Pripravljala komisija za argentinsko konferenco sporoča:

1. Sekretar konference za Slovenijo je sporočil, da je na seji dne 10. 4. 91 Izvršni odbor SSK za Slovenijo sprejel sklep, da delegatom in udeležencem kongresa iz Argentine ni potrebno plačati kotizacije U\$S 200.

2. Kdor se namerava udeležiti kongresa kot privatni udeleženec, mora čimprej poslati na Osrednjo pisarno SSK v Trstu podpisano pristopnico, katere so na razpolago v pisarni Zedinjene Slovenije. To je neobhodno potreben postopek za vstop na vse prireditve Kongresa.

ZEDINJENA SLOVENIJA

Program 1. Svetovnega slovenskega kongresa

od 27.-30. junija 1991;
Ljubljana, Cankarjev dom

		sobota, 29. junij	
		9.00	plenarno zasedanje - poročila komisij
		13.00	volitve
	četrtak, 27. junij	16.00	razglasitev izvoljenih odborov in predsedstva
10.00-13.00	slavnostna seja	18.00	slavnostni zaključek
13.30	banket		
16.00-19.00	plenarno zasedanje		
20.00	slavnostni koncert		
		nedelja, 30. junij	
	petek, 28. junij	9.00	transfer delegatov in gostov v Celje
10.00	ves dan - delo po strokovnih komisijah	11.00-14.00	seja novoizvoljenega odbora
		14.00	sprejem na gradu Laško za vse udeležence SSK

Mnogokrat se nam zdi, da se samo niti osebnega življenja čudovito prepletajo. A isto se dogaja tudi v javnem življenju, v politiki in na drugih področjih človeške dejavnosti. Kdo bi mislil, da bo odkritje trupla mladoletnice v daljni Catamarci odločilno vplivalo ne le na dogajanje v provinci, marveč tudi na državno politiko v najvišjem nivoju. In vendar je razplet okoli umora Marije Soledad Morales že tesno povezan z vladnimi ukrepi in bo tudi še v bodoče.

V TEMNI NOČI

Catamarca je zaostala provinca. Dejansko je v njej vladal doslej še fevdalni sistem. Sicer pod svobodnimi ustavami in z vsemi legalnimi podlagami so dejansko tam bili še vedno graščaki, valpti pa tlačani. Te bi lahko delili v pokorne in nepokorne.

Provincia je bila v rokah družine Saadi, ki je že 45 let vladala s trdo roko. Stari Vicent Leonidas Saadi si je svoj čas nadel plašč peronizma, a po stari navadi argentinskih „caudillov“ delal po svoji glavi. Tako svojeglav je bil, da mu je leta 50 Perón interveniral provinco. Saadi je bil vsekakor desničarsko usmerjen. A to mu ni preprečilo v letih 70 navezati tesne stike z gverilo Montoneros, voditi njihov dnevnik La Voz in se obogatiti z njihovim denarjem; kljub temu, da je bil sam že dovolj bogat.

Ko je lansko leto umrl, je zapustil ves položaj popolnoma urejen. Eden od njegovih sinov, Ramón, je bil izvoljen za guvernerja, njegova sestra za senatorico, vsa ostala družina pa porazdeljena po različnih najvišjih funkcijah v provinci, od ministrstev, vodstva provincijske banke, sodnih ustanov ter provincijskih in državnih poslanskih in senatorskih mest. Isto se je dogajalo z njegovimi prijatelji, ki so vsi imeli prostora pri velikem koritu. Za zveste lakaje je bil širokogruden. „Za sovražnike, niti pravic...“ po besedah, ki jih pripisujejo Peronu.

Družba, ki živi v taki strukturi, ne more biti zdrava družba. Vsi so to vedeli, a kako to razkrinkati v javnosti, ko so policija, sodnija in vlada v rokah ene same skupine, močne in krute. A prišla je sobota 8. septembra lanskega leta. Mladoletna Marija Soledad Morales je s svojimi tovarišicami šla na ples! Zbirale so denar za abiturientsko potovanje. Zgodbo bralci poznajo, a ponovimo jo na kratko. Ko je odšla s plesa, so jo zvalili v avto, ki ga je vozil njen znanec. Od tam naprej so jo peljali na „veselico“. Ni manjkalo mamil. Posilili so jo in ko je zaradi prevelike količine mamil umrla (prej so jo v znani kliniki skušali rešiti, a zaman), so njeno truplo zmaličili in ga vrgli v visoko travo ob poti. Našli so ga delavci v ponedeljek, 10. septembra...

ZARJA NA VZHODU

Vsa Catamarca se je pretresla. In mobilizacija se je pričela takoj. Večina je dobro vedela, kdo so storilci, zato se je že takoj prvi teden organizirala manifestacija: zahtevali so pravice. Od šestih storilcev, katere ves svet sumi, a jim po sedmih mesecih ni mogoče zločina dokazati, je nekaj direktno iz družine Saadi, pa še sin državnega poslanca Luque, sin tedanjega šefa policije, in podobno.

Pet sodnikov je, drug za drugim, raziskovalo zločin. Padla sta dva šefa policije. Tihe manifestacije so zbrale do 20.000 ljudi (v provinci je to največja številka za kako manifestacijo). A ko so iz Buenos Airesa, vsled političnega in socialnega škandala poslali zveznega

sodnika, je ta sprevidel, da so vse dokaze zločina dokončno uničili, vse sledove natanko zbrisali. Končno je bil aretiran Guillermo Luque. Njegov oče, državni poslanec Angel Arturo Luque je storil vse, da bi ga rešil. Končno je dejal v časnikarskem intervjuju, da njegov sin ni bil, sicer bi on že poskrbel, da trupla nikdar ne bi našli. In še je opravičil mučenje, da bi našli „pravega“ krivca.

To je bilo preveč. Medtem je namreč že vsa javnost (narodna in mednarodna) vedela pravo zgodbo. Manifestacij v Catamarci ni bilo mogoče ustaviti. Sestra Marta Pelloni (Marija Soledad je obiskovala njihovo šolo) je imela vso zaslombo Cerkve in je osvetila prebivalstvo in ojačila njih voljo. Seveda jo je provincijska vlada označila za prevratnico in gverilko. Guverner Ramón Saadi pa je medtem napovedal provincijske volitve za mesec julij. To pa je bilo tudi za Menema, ki je star prijatelj družine Saadi, preveč. Kakršenkoli bi bil izid volitev, bi to lahko vplivalo na septembrske državne volitve.

Menem je bil tudi v zagati še iz drugih razlogov. Upor v Catamarci je izpodkopaval zaupanje v vlado. Vsi so sumili, da ima neaktivnost državne vlade v tej zadevi en sam razlog: prijateljstvo s Saadijevci. Zadeva mamil je tudi prišla v javnost, zlasti še, ko so na letališču, pred dnevi, aretirali tajnico poslanca Luqueja in našli pri njej kilogram kokaina. Končno je bila usoda odločena. Menem je interveniral provinco in poslal tja zveznega komisarja. Dan za tem, medtem ko so se po vsej državi organizirale tihe manifestacije in se je v Buenos Airesu zbralo deset tisoč ljudi v žalni povorki, je še v kongresu poslanska zbornica izključila osporavanega člana: Angel Arturo Luque ni več državni poslanec.

PREVEČ ZAPLETENO

Jasno je bilo, da vlada ne more več zapirati oči pred toliko korupcijo, če hoče ohraniti vsaj malo zaupanja med narodom. Zločin Marije Soledad je preblizu narodnemu čutenju, korupcija v državnih ustanovah pa skrbi zlasti strokovnjake in podjetnike. No obeh frontah je sedaj Menem ukazal strogo akcijo.

A pogledjmo na Ezeizo. V afero je zapletena tudi argentinska letalska sila. Pa še ogromni interesi privatnih kapitalistov in tihotapcev. Iz tega razloga sta dva ministra in še drug visoki funkcionar pretekli teden prosila za ojačeno osebno stražo.

In Catamarca? Ko je komisar Prol nastopil v vladni palači, je najprej ugotovil, da so pokradili večino dokumentov zadnjih let vladanja. Ni mogoče ugotoviti, kaj je vlada delala in kdo je kaj storil. Umik Saadijevcev je bil „požig Moskve“. Kar je jasno, je to, da ima provinca, z 240.000 prebivalci, kar 50.000 državnih uslužbencev, ko so nastopili civilni oblastniki leta 1983, jih je bilo pa „samo“ 18.000. Večina teh odvišnih bo seveda odpuščena. A s tem si Ramón Saadi, ki bo gotovo kandidiral za guvernerja, zagotovi kar z enim mahom nad 30.000 glasov. Le obljubi jim, da jih bo znova zaposlil.

Je še drugo upanje. V Catamarci so mnogi prvič svobodni zadihali. In opozicionalna fronta, ki jo sestavljajo nezadovoljni peronisti, radikali, pa še druge stranke in civilne organizacije, namerava nastopiti enotno. Se več. Vse državne volitve, sedaj tudi v provinci, bodo 8. septembra. Obletnica smrti Marije Soledad...

BRANKO REBOZU

Rdeča zvezda na slovenski zastavi, bivši domobranec in 45 let emigracije

V sobotni prilogi ljubljanskega dnevnika Delo z dne 7. 2. 1991 sem s presenečenjem bral pod naslovom „Tudi zastava brez zvezde ni ideološko nevtralna“ sledeče odprto pismo Marije Vogelnik ki pravi sledeče: „Brez pretenzij in samo zato, ker se o tem ni izrekel nihče kompetentnih, želim sporočiti slovenski srenji, da je peterokraka zvezda, zarisana z vezano črto, naš simbol, ki ga lahko najdemo na otroških zibkah. Od bogvekdaj so to znamenje risali zato, da bi varovali otroka pred moro, je pa simbol večnosti in varnosti. Mogoče še česa, česar ne vem. Razmišljam, ali nismo mogoče potrebni take varnosti danes prav vsi in bolj kot kdaj.“

V 45-letnem eksilu v Argentini mi je težko poznati, čeprav si lahko to predstavljam, kakšne kompetentne in prepričevalne argumente so rabili tisti, ki so v Slovenski skupščini volili „ZA“ ohranitev rdeče zvezde na slovenski zastavi in grbu. Vsekakor pa je argument, kakršnega se je za ohranitev poslužila omenjena M. V. enostavno poistovetiti dve popolnoma pomensko ali simbolno različni zvezdi, kot bi šlo za eno in isto. Sklepiti je, da je Marija Vogelnik rastla por rdečo zvezdo, morda celo pod varstvom kar obeh zvezd, kar je usoda tolikih Slovencev. Zagotovo pa je v njeni argumentaciji opaziti več komunistične indoktrinacije, vsem že dobro znane, kot kake izvedenosti iz kake religije, okultizma ali ezoterike.

Osebo nisem videl nikoli kake zvezde na zibkah; pač pa se iz otroštva živo spominjamo, da so imeli na kmetih navado zarisati z vezano črto risano peterokrako zvezdo na hišna ali izbna vrata, da bi otroka varovala pred moro, hišo in ljudi pa pred sovražnikom ter vsem zlim. Pri tej zvezdi gre res za ris od bogvekdaj, ker mu je izvor neznan kot običaju, ki ga je ohranjal, ali še ohranja. Ta znak in običaj sta torej ancestralna, telurčna, verjetno predkabsalska, mitična, okultska, ezoterična, če se hoče tudi vražjevarna; sta od pamtveka. da so naše babice ali dedje risali to zvezdo proti mori, se pravi pošasti iz ljudske domišljije, ki bi se lahko v nočnih urah prikradla skozi zaklenjeno ključavnico ali spuščeni zapahi v hišo ter v njej tlačila deco in jim sesala kri..., je lahko nedialektizirani duši videti v tej zvezdi ne samo simbol varnosti in večnosti, ampak skrivnostno znamenje vsemogočne moči same proti samemu posebljenemu zlu. In še marsičesa, česar tudi jaz ne vem. Vem pa, da so to zvezdo risali na vrata, niso je pa šili na kako zastavo.

Nasprotno, rdeča peterokraka zvezda ni od pamtveka, ni prav nič skrivnostna, in ni človeka na svetu, da ne bi vedel, kaj ta simbol predstavlja. Ni je mogoče zamenjati, niti dopolnjevati z drugo zvezdo, kajti obe zvezdi kot taki in kot simbol eno drugo izključujeta.

Rdečo peterokrako zvezdo so si pred 73. leti poleg srpa in kladiva ter rdečega prapora izbrali v Oktobrski revoluciji očetje in ideologi boljševizma za svoj najbolj identifikacijski znak. Ni brez globljega pomena, da so jo kopirali prav po drugi mitični zvezdi, le da so jo, za razliko in za proti, prebarvali rdeče, pač po rdeči barvi svojega boljševiškega prapora.

Naj tu omenim, da je rdeča barva univerzalni simbol silnih ter nasilnih strasti, ljubezni in sovraštva, maščevalnosti in krvi in vsega, kar naj bi bilo v zvezi s peklom ter demonskimi

silami. Moderna eksperimentalna psihologija je nezmotno ugotovila, da se normalni ljudje, čim vstopijo v rdeče pobarvani prostor, razburijo ter zmedeni in s tesnobo hitro zapuste rdeč prostor. Pač pa se, nasprotno, psihopatske osebnosti, posebno paranoiki ter sádiki začitijo v rdečem prostoru prijetno, kot bi našli svoj pravi habitat. Rdeča barva je razen navedenega signalizacijska barva za pretečo nevarnost (markacije v gorah, semafori za promet, itd.). Ni slučaj, da se komunisti najraje ter najboljše identificirajo z rdečo barvo do mere, da si izvolijo — kot je v notranjščini Kremlja, Sovjetske skupščine, centralnih komitejih, itd. — opremo ter dekoracijo v rdečih barvah: rdeča je prevleka sten, rdeče so preproge, rdeče oblazinjeni sedeži, rdeči impozantni zastori ali zavese, rdeči prapori organizacij, rdeči so celo mrtvaški odri komunističnih hierarhov, rdeče tudi njihove rakve, rdeče partijske izkaznice, skratka vse je rdeče... (Kot bi pri tem šlo za pravo zaroto proti belemu, črnemu, itd.) In po vsem navedenem je kaj sklepati, da je rdeča tudi boljševiška duša, njena psihologija (psihopatija), njihova domišljija, ideologija, njihova utopija, predvsem pa njihova praksa, katero je zgodovina sovjetskega in svetovnega boljševizma izkazala za krvavo.

Strmeč v rdečo zvezdo so morali umreti nasilne smrti milijoni in milijoni ljudi pod učinkom znanega izreka J. Stalina: „Umoriti enega samega človeka je morda res strašno dejanje, pomoriti milijone pa je že čista statistika“... V istem duhu je v Kambodži partizanski vodja khmer, Pol Pot ukazal z rdečo zvezdo na svoji čepici pobiti tri in pol milijona svojih lastnih sorojakov z opravičilom, „da so šli proti toku zgodovine“... (Kako bi se danes počutili komunisti, izvrženi iz toka zgodovine, če bi proti njim veljal ukaz: Vse postreljajte!?) V znamenju rdeče zvezde je tudi znani slovenski komunistični vodja izrekel: „Ni važno, če ostane samo pet Slovencev, le da bodo ti komunisti!“... In isto rdečo zvezdo dodajmo še pobitim in trpečim v Oceaniji, Srednji in Južni Ameriki in Afriki, itd....

In to prav isto rdečo zvezdo so si izbrali za svoj najbolj razpoznavni znak slovenski boljševiki in stalinisti: za izvedbo svoje revolucije, za svojo civilno organizacijo OF, za svojo partizansko vojsko in za svoj NOB, itd. V znamenju rdeče zvezde je moralo trpeti ali nasilno umreti več tisoč Slovencev med revolucijo, pa med sovražno tujo okupacijo ter protirevolucijo. In po koncu druge svetovne vojne ter okupacije ter en cel mesec po uspeli revoluciji so komunisti z rdečo zvezdo na svojih partizanskih čepicah in zastavi masakrirali skoraj celotno domobranksko vojsko, katero so jim za protiuslugo razoroženo in s prevaro ali silo izročili Angleži. Vendar temu genocidu je treba prišteti še poboj več deset tisočev civilnih Slovencev, katere so komunisti pomorili med osvajanjem ozemlja in še dolgo po „osvoboditvi“... Število teh presega zagotovo celotno pomorjeno domobranksko vojsko. Vsem tem je prišteti še tisoče in tisoče zajetih Hrvatov, Srbov, Madžarov in Nemcev ujetnikov, da je upravičeno smatrati Slovenijo kot eno največjih množičnih grobišč Zapadne Evrope. In v znamenju svoje rdeče zvezde so komunisti mučili in likvidirali slovenske ljudi lastnega izrodka (dachauski procesi, Goli otok,

itd.). (Tozadevno bi bilo najbolje, če bi slovenska vlada izvedla na vsem ozemlju Slovenije štetje in ugotavljanje imen tistih, katere so pomorili komunisti, katere protikomunisti in katere sovražni tuji okupatorji...) Dodati je, da so komunisti po izvršenem genocidu tiranili slovenski narod celih 45 let, uživajoč partijske privilegije, kakršne ni užival noben vladajoči zatiralski razred v vsej zgodovini slovenskega naroda.

Stara z vezano črto zarisana peterokraka zvezda je bila res uročni ris proti mori; rdeča zvezda pa je očitno postala najkonkretnjši simbol prokletstva in posebljnosti more same, ki je slovenski narod tlačila ter mu sesala kri neprimerno hujše, kot so to počeli kdaj Avari, Obri, Huni, Bavarci, Turki, Madžari, Nemci, Vlasi in Srbi... Enostavno, za Slovence je rdeča zvezda simbol najstrašnejšega, kar smo morali Slovenci pretrpeti v svoji tisočletni zgodovini: je simbol najokrutnejše tlake, jarma in gospode, valptov, rabljev, biričev, vohunov, ovaduhov, mučiteljev in morilcev, mučilnic, temnic, bunkerjev, smrtnih taborišč, množičnih skupnih grobov in brezen, zvrhanih trupel slovenskih fantov, mož, mater, starcev, otrok in deklet.

Ta rdeča zvezda naj bi ostala na slovenski zastavi ali na državnem grbu? Pod to rdečo zvezdo naj bi se vršil prvi Svetovni slovenski kongres?

Prvič po 45 letih smo se Slovenci enega ali drugega tabora, ostali v domovini ali zamejstvu, ali razbežani po vsem svetu znašli spet združeni za „DA“ suvereni slovenski državi na plebiscitu 23. 2. 1990. Postane jasno, da se to združenje ne more obdržati z ohranitvijo

rdeče zvezde na slovenskih emblemih naroda ali države.

Nihče demokratičnih ter humanistično prepričanih Slovencev ne bo nasprotoval, če zastava s peterokrako zvezdo ostane za vedno simbol slovenskih boljševikov, njihove krvave revolucije, storjenega genocida ter 45 letne tiranije! Naj ostane simbol vsega tega za vselej, kot za primer po Nüremberskem procesu zastava s kljukastim hitlerjanskim križem ostala simbol nemških nacistov in nacizma, zastava s fašijem pa italijanskega fašizma, itd!

Simboli KPS ter njenih organizacij in njenega marksizma-leninizma-stalinizma ne morejo predstavljati celote slovenskega naroda ali njegove države in narod se v teh simbolih ne more identificirati ne pred samim seboj ne pred drugimi narodi. Nasilna pretenzija ohraniti rdečo zvezdo na slovenski zastavi priča le o utopični fantaziji par desetih slovenskih psihopatov, da se slovenski narod in država pričinja šele leta 1945 in bi bilo vse tisočstiristoletno izven zgodovine slovenskega naroda. Tudi argumenti, da so KPS, OF, NOB, ZKS, SZDL, itd. eni in isti dejavniki slovenske polpretekle ter sedanje zgodovine, so tako okuženi neveljavnosti, kot je trditev, da sta resničnost in prevara eno in isto...

Vsekakor, ohranitev rdeče zvezde na slovenski zastavi ali grbu in sploh vseh javnih uradnih mestih Slovencev slabo znamenj prinaša: Da revolucije na Slovenskem še ni konec, da ergo tudi slovenske emigracije ni konec, in slednjič, da bo med Slovenci nujen nek sporazum, ki mora prepričati, da ne bi bil zadnji del revolucije tudi tragičen.

Ljubljana, 8. aprila 1991

Arh. Jure Vombergar
Predsednik Zedinjene Slovenije

Dragi gospod predsednik!

Vam in vsem članom društva Zedinjena Slovenija se iskreno zahvaljujem za pozdrave z Vašega 44. izrednega letnega občnega zbora in za Vaše dobre želje in molitve.

Vesel sem Vašega zanimanja za dogajanja v domovini in upam, da se bodo naše povezave še poživile in poglobile.

Vam, delegatu slovenskega dušnega pastirstva prelatu dr. Alojziju Starcu in tajniku Emilu Cofu in vsem članom želim vsega božjega blagoslova in uspeha na vseh področjih, sreče in zadovoljstva v osebem in družinskem življenju in vas vse prisrčno pozdravljam

Alojzij Šuštar
nadškof

Presidencia de la Nación
Secretaría Privada Buenos Aires, 9 de abril de 1991

Señor Presidente de la Asociación Eslovenia Unida
Arq. Jorge M. VOMBERGAR

El Señor Presidente de la Nación le agradece muy especialmente el cálido mensaje que tuviera la amabilidad de hacerle llegar.
Junto con sus atentos saludos, reciba las seguridades de mis mejores sentimientos.

Héctor Manuel Fernández
Secretario adscrito del Presidente de la Nación

ZN in nov svetovni red

ZDA, Anglija, Francija in zavezniki so v do sedaj v zgodovini najkrajšem času s svojo tehnično premočjo in vojno in politično strategijo uspele in prisilile iraškega Husseina, da je umaknil svojo, po zaslugi številnih mednarodnih prekupčevalcev orožja, letal, misilov in kemične zastrupljavalne industrije svojo moderno vojsko iz skoro popolnoma porušenega Kuwaita.

SZ je v osemletni vojni med Iranom in Irakom nudila diktatorju Husseinu moderna letala in misile ter s svojimi stoterimi vojaškimi inštruktorji pripomogla, da je Irak v kratkem času postal nevaren ne le v arabskem svetu, v prvi vrsti Izraelu in miru na Bližnjem vzhodu. Velesile — SZ, Anglija in ZDA — že tod desetletja uveljavljajo svojstveno politiko in strategijo, vedno tako, kot jim narekujejo politične in gospodarske koristi.

Astronomski tehnično temeljiti nastopi zavezniških sil proti Iraku so SZ dokazali, da zavezniška tehnologija visoko prekaša sovjetsko. Gorbačov je uvidel, da SZ v obstoječem kritičnem stanju ne more dejansko vojaško sodelovati v vojni. V skrbi za svojo politično prvenstvenost je ostal zvest dani besedi Bushu. Istočasno je vztrajal na premirju, vedno pod pogojem, da se bo Hussein umaknil z vojsko iz Kuwaita.

ZDA so končale vojno, ne da bi zrušile Husseinu. Poveljnik zavezniških sil Schwarzenkopf je moral kot Mac Arthur Trumanu popustiti Bushu, ko je manjkal po njegovem le dan, da bi zasedel Irak in Bagdad. Gorbačova taktika je uspela. Zgleda, da se zgodovina ponavlja. Nekateri politični publicisti primerjajo te dogodke z usodno Rooseveltovo zmotno politiko v drugi svetovni vojni, ko je predsednik slepo verjel Stalinu in t. i. socialistični demokraciji. Roosevelta so obkrožali številni filokomunisti.

Bush je po Reuterjevem poročilu pojasnil svetu, da se ne bo dal zapeljati v iraško, dejansko že obstoječo državljansko vojno, ker noče in ne more žrtvovati severnoameriških življenj. Statistika odkriva, da so ZDA izgubile v kratki vojni 5 tisoč življenj. Nedvomno visoka cena za petrolej v Kuwaitu.

Iraška opozicija obtožuje, tako DPA, da so Husseinove tolpe uničile v Iraku vsa shiitska svetišča, pozaprlje deset tisoč oseb in zažgale tisoč živih ujetnikov. Vlada v Bagdadu je začela z novimi napadi na kurdske vstajnike na strateških gorah ob perzijski meji.

Vodilno bagdadsko glasilo Husseinove stranke je sprejeto premirje ocenilo kot nov napad na Irak. Kako in kdaj bo Irak mogel plačati zaveznikom in Kuwaitu vso povzročeno materialno škodo in tisočera življenja? V vojni je padlo nad sto tisoč Iračanov, da ne omenjamo razdejanje skoro vseh večjih mest in industrije, posebno Bagdada.

Varnostni svet ZN je napovedal popolno razorožitev iraške vojske in uničenje vseh skladišč s strupenimi plini. Iraška vojska je v vojni proti Iranu zgasila desetere tisoče Kurdiv, med njimi otroke in žene.

Kurdi, 25 milijonski nomadski narod, so zmagujoče velesile vključile v tri sosednje države. V Turčiji živi danes 12 milijonov Kurdiv, v Iranu in Iraku druga polovica, nekaj v SZ in v Siriji. Njihovo usodo bi lahko primejali s Poljsko, katero so Rusi, Nemci in Avstrijci razkosali po mili volji in koristih.

Zgodovina Kurdiv sega dva tisočletja pred Kr., je slavna, pa tudi žalostna. Bojevali so se proti Sirijcem, Perzijcem in Džingiskanovim Mongolom. Vedno so hoteli svojo svobodo. Po prvi in drugi

svetovni vojni se jim je zasmejala možnost osamosvojitve, zmagovalci v obeh vojnah pa so njihovo skupnost razbili in jih predali štirim državam. Danes je usoda Turkeстана poleg Palestine eno najkočljivejših vprašanj na Bližnjem vzhodu. Svetovni tisk in radio ter sicer TV pričajo, da je beg Kurdiv v Turčijo pravi genocid. Pretekle dni je hotelo pobegniti v Turčijo čez 300 tisoč Kurdiv iz Iraka.

Bush vneto poudarja potrebo novega svetovnega reda. To bo mogoče doseči le, da se enkrat za vselej prizna vsem narodom pravica do samoodločbe in svobode. To na Bližnjem Vzhodu, v Evropi, v SZ in na Balkanu. Nemški socialistični veljak W. Brandt je v razgovoru o prizadevanjih baltskih republik in južnoslovanskih narodov dejal: „Kar ne spada skupaj, se bo razšlo; kar spada skupaj, se bo povežalo.“

Desetletno uničevanje in preganjanje Kurdiv ne more rešiti samo hvalevredno prehranjevalno pomoč, ki jo zavezniki nudijo tisočerm kurdskim beguncem. Genocid je prekosil človečanske mere in zahteva prej ali slej nujno rešitev obstoja kurdskega naroda. Nujno je zagotoviti obstoj Izraela in svobodo Palestincem. To lahko danes izvedejo le ZN in ne samo velesile s svojimi načrti. Bliža se čas, ko bodo velesile primorane resno sodelovati z ZN. Svobodni svet je v tem stoletju in zlasti v drugi njegovi polovici zagrešil v mednarodni politiki velike zmete. Sedaj se jim nudi prilika, da popravijo zmete vsaj toliko, kolikor so jih zagrešile.

Gesta, da so ZDA črtale Poljski del dolga in so pripravljene pomagati vsem evropskim državam v srednji, vzhodni in južni Evropi, je prvi korak stvarne zavezniške politike do Združenih evropskih držav. Tudi demokratske politike v SZ. Po vsej Evropi se počasi že uveljavlja zapadni demokratski sistem z odkritim političnim in gospodarskim sodelovanjem vseh narodov.

Ni dvoma, da bodo Združene evropske države najodločilnejši dejavnik v razvoju svetovne politike ali tako imenovanega novega svetovnega reda. Združeni Nemčiji se že danes nudi prilika, da s svojim bogastvom in z visoko tehnološko pomaga rešiti gospodarsko krizo ne le v Evropi, marveč tudi v SZ.

Izmenjava in svobodni trg bosta v bodočnosti važna činitelja novega svetovnega reda. Svoboda vseh narodov in mednarodno sodelovanje pa jamstvo svetovnega miru, ki ga vsi narodi tako žele.

-Erne

Na Koroškem uspeh

Na Koroškem so bile v nedeljo, 10. marca volitve. Zanje je vladalo veliko zanimanje tudi med slovenskim prebivalstvom. Novost pa je bila v tem, da so ljudje lahko neposredno volili župana. Izvoljen je bil, kdor je prejel absolutno večino glasov. Na splošno je v primeri z občinskimi volitvami pred petimi leti napredovala Heiderjeva svobodnjaška stranka. V primerjavi z zadnjimi delničnimi in parlamentarnimi volitvami pa je napredovala Ljudska stranka, nekoliko tudi socialistična.

Slovenske enotne liste so v celoti napredovale za 400 glasov in šest občinskih mandatov. Pred petimi leti so imele v skupno 21 občinah 44 svetovalcev in 4 tisoč 600 glasov. Zdaj so izvolile 50 svetovalcev in zbrale 5 tisoč 79 glasov. V Celovcu kjer je prvič po vojni nastopala slovenska lista pa niso prodrli. Tudi

Razpad prve Jugoslavije

Ob izstopanju Republike Slovenije iz jugoslovanskega okvirja je prav, da po petdesetih letih osvežimo spomin na vzroke, ki so preusmerili tok dogajanj in katastrofalno zapečatili usodo prvotne skupne države.

V tistem eksplozivnem napetem ozračju v mesecu marcu leta 1941 je bila že sklenjena pogodba nacistične Nemčije s Sovjetsko zvezo. Sledil je hiter tragičen konec Poljske, presenetljiv poraz Francije, zasedba Češkoslovaške. Vzporedno z zakulisnim rovarjenjem fašistične Italije proti Jugoslaviji je bil tedaj tudi obroč sovražnih sosedov že sklenjen. Kritično stanje za Jugoslavijo je stopnjevalo še nenehno ščuvanje Anglije za vojaške akcije. Vse to je tedanjemu razumnemu kraljevemu namestniku knezu Pavlu narekovalo skrajno previdnost: Ohraniti celovitost Jugoslavije, vzdržati vsaj nekaj mesecev, da se nemške vojaške sile izčrpajo na prostranih zaledenelih ruskih stepah in šele v ugodnem trenutku odpre nova fronta na Balkanu. A to doseči bi bilo mogoče le s podpisom „pakta“ s potrebnimi jamstvi. Položaj za Jugoslavijo je bil tedaj popolnoma brezizhoden, saj njena vojska ni imela več kot 47 tankov vsega skupaj. Namera zavlačevanja kneza Pavla in Cvetkovičeve vlade za usodni podpis z osmi pa je nenadoma prehitel Hitlerjev ultimati: Postavil je Jugoslavijo pred izbiro — pogin ali začasna prilagoditev. Hitler je bil tedaj že v Bolgariji, vse meje nezavarovane, sovražni vdor povsod mogoč, obljubljene pomoči od zaveznikov — pa od nikoder.

Jugoslavija je klonila. Obred „pakta“ s priključenimi jamstvi je bil podpisan 25. marca 1941 na Dunaju v palači Belvedere.

27. marca 1941 se je nepričakovano zamajalo v sami prestolnici Jugoslavije. V zgodnjih jutranjih urah so bile po vsem mestu razpostavljene lahke strojnice in topovi. V dobri uri so bili vsi vladni uradi s predsedstvom vred obkoljeni, vsi ministri aretirani in pripeljeni na generalni štab. Ni bilo dvoma: Vojaški udar! Uspel je v najkrajšem času in brez prelivanja krvi. Radio je medtem hreščal: „Zaradi težkega položaja, v katerem sta se znašla narod in država, se je kralj odločil prevzeti oblast v svoje roke. Namestniki so odstopili. Vojska stoji čvrsto za kraljem in izpolnjuje njegova povelja. Naročilo za sestavo vlade ima diviz. general Dušan T. Simovič. Živel kralj!“ Sledila je državna himna in takoj za tem ognjevita koračnica: Spremite se, spremite se četnici! Angleški politik se je končno posrečilo sprožiti preobrat in spraviti množice na ulice. Churchill je zares lahko vzradoščen vzkliknil: „Jugoslavija je končno našla svojo dušo!“

Neverjetni prizori so se ponujali na beograjskih ulicah tujim in domačim opazovalcem: Vseposod vojska! Razgreta in pijana množica kriči: „Bolje rat nego pakt!“, vzklika Simoviču, Angliji, Rooseveltu, Churchill, preklinja princa Pavla, Cvetkoviča in zahteva sklenitev pogodbe z Moskvo. Predmestna svojat divja po mestu in grozeče mase razbijajo nemške in italijanske prometne urade in

„zeleni“ so tam zbrali premalo glasov za en mandat.

Slovenski svetovalci pa so bili izvoljeni tudi na drugih, vsedržavnih listah. Domači kandidati na socialistični listi so bili neposredno izvoljeni za župane v občini Bilčovs, Sele, Bistrica pri Pliberku in nekaterih drugih krajih.

Novi list, 14. marca

kinodvorane, v katerih so vrteli nemške in italijanske filme. Opažajo se rdeče zastave in dvignjene pesti. Novi vladi so kot nalašč prav prišle te vrste manifestacije, saj jih je celo potrebovala. Zato so v ta namen tudi določili mladega človeka, ki naj bi kot mladoletni kralj Peter prebral proglas. Na podlagi te prevare so šli ljudje na ulice; med njimi je bilo mnogo dijakov in razumljivo da tudi komunistov, ki so se znali spretno vrniti med demonstrante, ni manjkalo.

Šele zvečer se je izvršil prvi sestanek zadnjega Karadjordjeviča z vodjem zarotnikov Simovičem, ki ga je proti njegovi volji postavil na prestol in mu naprtil vso odgovornost. Šele takrat je videl kralj prvič besedilo svoje „proklamacije“, ki je bila objavljena v zgodnjih jutranjih urah, in šele takrat mu je Simovič razodel, da je sestavljena vlada, ki nastopa v imenu kralja Petra.

Naslednji dan 28. marca 1941 pa se je zgodilo nekaj, kar je sprožilo za vlado in vso državo nepredvidene posledice. Ravno ta dan se je ob proslavi kraljeve obletnice vršila služba božja, katere se je udeležil tudi nemški poslanik. Toda na poti iz stolnice je množica pobalinov napadla avtomobil nemškega poslanika, ki se je počasi pomikal po cesti proti poslaništvu in obkladala von Heerena s psovanji in grožnjami. Heeren je nepričakovano odpotoval. Takoj za njim so odšli iz Beograda tudi vsi italijanski državljani. V napetem ozračju je sledilo nedeljsko jutro 6. aprila. Ob 7. uri so se pojavili prvi nosilci smrti — nemški bombniki in začeli sipati bombe na mesto. Iznad hiš sta se začela dvigati proti nebu dim in ogenj. Strahotni prizor: Velike večnastropne hiše so bile do tal porušene. Tirnice cestne železnice so štrlele v zrak, drogovi so ležali vseprek podrti na tleh, pločniki so bili polni razbitih šip — vseposod pa je gorelo. Že ob tem prvem bombardiranju je bilo na beograjskih ulicah čez 20.000 mrtvih.

Na dan 5. aprila prd bombardiranjem na ministrski seji niso niti slutili, da se bližajo nemški bombniki. Simovič je skrbno izpeljal nalogo, kakor je to zahteval Churchill, čeprav je imel na svoji mizi že od 2. aprila vrsto brzozavk od vojaškega atašeja v Berlinu Vauhniku, da bo 6. aprila Jugoslavija napadena in Beograd spremenjen v prah in pepel. Vse to j ministrom Simovič zamolčal.

Kdo so bili sudeleženi pri zaroti, v kateri so odigrali tako nečastno svojo vlogo? Načrt državnega udara je pripravil letalski general Bora Mirkovič, vodstvo udara Simovič, glavni sodelavec pa gardni major Živan Knezevič in njegov brat Radoje Knezevič, ki je bil tudi kraljevi zasebni učitelj. Vsi ti in še ostali „pučistični“ oficirji so zapustili svoje polke, ropali avtomobile, slekli uniform, se poskrili, a drugim ukazovali, naj se borijo, kakor vedo in znajo. V Nikšiču so se končno odpeljali z majhnega zasilnega letališča vsi ti zarotniki preko gorá v Grčijo k Angležem. A še pred odletom so si skrbno porazdelili med seboj zaboječke zlata, nad 350 milijonov papirnatih bankovcev Narodne banke in 500 milijonov iz blagajne poveljstva zrakoplovstva. Za ostale vojake in civiliste je zmanjkalo denarja in tudi prostora ni bilo več v letalih. Morali so se pač zadovoljiti s „trdno“ obljubo, da bo angleška podmornica zagotovo vse ostale pripeljala na varno. Seveda podmornice niso pričakali!

Tak je bil začetni razvoj dogodkov v letu 1941, ki je dovedlo do razkosanja države in tragedije državljanske vojne in pozneje komunistične diktature.

Tone Šušteršič

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCİ V ARGENTINI

KOPER — Evangelij na kasetah je izdalo „Ognjišče“ in založba Corona iz Ljubljane. Pred Veliko nočjo je izšlo celotno besedilo štiri evangelijev na dvanajstih kasetah. Mostri slovenske govornice besede, gledališki igralci Janez Albreht, Danilo Benedičič, Tone Gogala, Boris Kralj, Ivanka Mežan, in Milena Zupančič so pod vodstvom režiserja Marka Sosiča z Opčin podali evangeljsko besedilo, ki ga bomo Slovenci, v tišini svojih domov lahko poslušali tako, kot je izšlo v zadnjem prevodu leta 1984, ko so s to izdajo počastili spomin na 400-letnico izida Dalmatinove Biblije. Izvirno glasbo je za to priložnost napisal in posnel Jani Golob, zahtevno snemalsko in montažno delo pa je mojstrsko opravila letošnja nagrajena Prešernovega sklada Metka Rojc.

RAVNE NA KOROŠKEM — Železarna Ravne je v hudih finančnih škripcih, zato je bilo govora, da jo bodo zaprli. Vendar je delavski svet tovarne sprejel sklep, da bi tovarno poddržali in bi s tem omogočil skupno reševanje slovenske metalurgije in industrije.

LJUBLJANA — Minister za turizem Ingo Paš je napovedal, da avstrijski državljani ne bodo potrebovali več potnega lista za vstop v Slovenijo; zadostovala bo njihova osebna izkaznica. Prav tako je bilo govorno, da so od srede marca na mejah že slovenski cariniki (česar pa ni bilo mogoče potrditi; op. ur.).

KOPER — Kraške fojbe (jame) na območju Slavnika med Pogorjem in Pršnico do italijanske meje in roba nad dolinami Osapske Reke, Rižane in Bračane do hrvaške meje bodo pregledale skupine jamarjev. Druge komisije pa bodo zbirale podatke o izginulih ljudeh, čigar trupla bi mogla biti v teh jamah.

CELJE — 11. april je novi celjski občinski praznik. Tako je pogorel predlog SPD (komunistov) in Zveze borcev, naj bi bil mesec kasneje (ko naj bi se začela v Celju NOB).

DUNAJ, Avstrija — Stoletnico smrti jezikoslovca Frana Miklošiča je proslavila Avstrijska akademija znanosti z veliko slovesnostjo, na kateri so govorili o tem našem filologu Avstrijeci dr. Hermann Vettters in dr. Stanislaus Hafner ter Slovenca dr. Janez Milčinski in Franc Jakopin. Večera sta se udeležila tudi prof. Lojze Peterle in dr. Andrej Capuder. Odprta je bila tudi razstava Fran Miklošič in njegovo znanstveno delo, kjer je najti tudi lepak iz leta 1848 (Miklošič je njegov soavtor), na katerem zahtevajo Slovenci od cesarja ustavo, v kateri zahtevajo pravico do slovenskega jezika v šolah in državnih uradih. Najti je tudi učbenike za višje razrede gimnazij, ki jih je on na Dunaju sestavil.

LJUBLJANA — Vračanje po vojni odvzetega premoženja bo zelo težko in zamotano. Računajo, da se lahko priglasi okoli 200.000 zahtevnikov, ki bodo imeli mnogo potov in stroškov s pridobivanjem potrebne dokumentacije.

LJUBLJANA — Zveza tabornikov Slovenije (Titovi „skavti“) je sprejela nova pravila svojega obnašanja in organiziranja. Leto in pol so jih pripravljali, nov statut pa je še v poskusni dobi, v kateri bo možno preverjati spremembe in jih izboljševati. Seje se je udeležilo več drugih predstavnikov, kot so hrvaški taborniki, Modri val (tržaški taborniki) in Zveza katoliških skavtov Slovenije.

ŽENEVA, Švica — Po številu mešanih podjetij je Jugoslavija na tretjem mestu na lestvici vzhodnoevropskih držav. Daleč prva je Madžarska, za njo pa Sovjetska zveza.

LJUBLJANA — Narodna banka Slovenije ima novega guvernerja, ki je 43-letni dr. Franc Arhar. Poklicali so ga iz Frankfurta, kjer je bil direktor LHB. Je doktor iz mednarodnega sovlaganja kapitala in je strokovnjak na področju monetarnega sistema, bančništva in mednarodnih financ ter zunanje trgovine. Njemu so zaupali nalogo, kako pripeljati banko in sicer finance v novo, osamosvojeno državo.

LJUBLJANA — Razvoj urarstva je bil naslov razstavi v Narodnem muzeju, kjer je bilo na ogled 187 eksponatov iz 16. do 20. stoletja. Pripravila jo je Vesna Bučič in jo obogatila s katalogom, kjer je sodelovalo več raziskovalcev. Omenjeno je tudi veliko slovenskih urarjev in delavnic ter imen, ki so imeli pri urah kako posebno važno inovatorsko delo.

LJUBLJANA — Ansambel Inca Huasi iz Perúja že dalj let potuje in je nastopal tudi v prestolici Slovenije. V Evropi nasploh je veliko zanimanje za takovrstno glasbo; sicer pa imajo svojo glavno postojanko v Vidmu.

LJUBLJANA — Zakaj se ravno Slovenci po svetu tako obotavljajo investirati v Slovenijo? „Prav Slovenci so tisti ljudje zunaj meja, ki vedo, kar tujci ne vedo: da največ koristi od takih vlaganj črpa Jugoslavija, ne pa Slovenija. Z vsemi davki in prispevki vam poberejo tisto, kar bi mi tvegali z našimi vlaganji. Slovenci, poslovneži in rodoljubi pa bodo vlagali v Slovenijo takrat, ko bodo zanesljivo vedeli, da bodo sadovi njihovih žuljev in kapitala ostali slovenstvu, potomcem, prihajajočim generacijam.“ To je izjava 41-letnega Darka Korena, živečega v Avstraliji, ki že petnajst let ustvarja visoko modo — srajce. V Melbournu ima zaposlenih sto delavcev.

LJUBLJANA — Štiri nove knjige je izdala Državna založba Slovenije. Ena je Slovensko-francoski slovar Viktorja Jesenika in Narcisa Dembskija, dva sta prevlada romanov: Proustov Sodoma in Gomora ter Čeha Hrabala Stogel sem angleškemu kralju. Četrta je Arheologi, naši davni predniki Izтока Saksida, s področja socioarheologije.

LJUBLJANA — Slovenski naborniki bodo lahko sami odločali, kje bodo služili vojaški rok: do sprejetja nove ustave bodo lahko služili v teritorialni obrambi, v organih z notranje zadeve (milica, itd.) ali pa — na lastno priprošnjo — v jugoslovanski vojski. Prav tako je zagotovljena tudi možnost nadomestiti vojaščino s služenjem v civilnih službah, kot jo predvideva zakon in sicer za enako dobo kot vojaščina. Ta odlok velja že za sedanje pozive.

Resolucija o slovenski zastavi

Slovenci in Slovenke, zbrani na ustanovnem sestanku Konference Svetovnega slovenskega kongresa za Veliko Britanijo, v Londonu, 10. aprila 1991.

— ne morejo razumeti, da se o čisti slovenski narodni zastavi, brez kakršnihkoli dodatkov ali pozicionalnih sprememb, razpravlja, kot da se je slovenska politična zgodovina pričela 1941. ali 1990. leta;

— pozivajo vse Slovence in Slovenke, da se iz spoštovanja do naših prednikov v odsotnosti kakršnekoli domišljavosti ali nadutosti do vse slovenske zgodovine zavzamejo za to, da častimo slovensko zastavo takšno, kot jo poznamo od srede preteklega stoletja; kajti samo takšna zastava brez vsakršnih dodatkov ali sprememb nas more družiti in s tem resnično predstavljati ves slovenski narod v slovenski državi in v svetu.

Osebne novice

Rojstvo: V družini Janeza Pleška in njegove žene Marcele roj. Rugo, se je 15. aprila rodila hčerka, ki bo pri krstu dobila ime **Zofija**.

Srečnim staršem želimo naše iskrene čestitke!

SLOVENCİ NA PRIMORSKEM

NOV ŽUPAN V DEVINU-NABREŽINI

Slovenska skupnost je v občini Devin-Nabrežina dosegla velik uspeh. Prvič se je zgodilo, da je italijanski politik, povrh član največje stranke v tej državi, moral odstopiti, ker je skušal okrniti eno izmed že uveljavljenih pravic naše manjšine. Ta politik je bivši devinsko-nabrežinski župan Dario Locchi. Njega zdaj ni niti v novem občinskem odboru, ki je bil povrh izvoljen na osnovi dogovora, po katerem je zagotovljena ohranitev že dosežene ravni narodnostne zaščite slovenskega prebivalstva v občini. Ko zdaj z zadovoljstvom to ugotavljamo, pa najbrž ne bo odveč, da se nekoliko ozremo v pretekle dogodke in skušamo bolj razumeti, kako je prišlo do tega razpleta.

Najprej moramo ugotoviti, da se je SSK lanskega novembra prva in pravzaprav edina izmed političnih strank jasno opredelila proti pismu, s katerim je tedanji župan Locchi predlagal notranjemu ministru Scottiju uvedbo enojezičnih italijanskih osebnih izkaznic v občinah Devin-Nabrežina, Zgonik, Repentabor in Dolina. Mi smo zaradi tega takoj zahtevali Locchijev odstop, saj je bilo in je za nas preprosto nepojmljivo, da bi župan, ki je bil izvoljen tudi z glasovi SSK, zahteval krčenje naših že pridobljenih pravic.

V ponedeljek, 18. marca, je bil izvoljen novi devinsko-nabrežinski občinski odbor. Načeljuje mu župnik Vittorino Caldi (PSI), podžupan pa je postal predstavnik SSK **Martin Breclj**, ki vodi tudi odbornišтво za javna dela. Ostali odborniki so: Vera Tuta Ban (SSK) za kulturo, šolstvo in šport, Mitja Terčon (SSK) za zdravstvo in skrbstvo, Rita Contento (KD) za urbanistiko, Maurizio Lenarduzzi (KD) za občinske službe in okolje ter Lorenzo Corigliano (PS) za proračun in osebje.

Za odbor je volilo 14 devinsko-nabrežinskih občinskih svetovalcev KD, SSK in PSI, toda poudariti velja, da so se od njega politično distancirali 3 svetovalci KD in so tudi odklonili vstop v občinski odbor, s čimer so posredno in nehote pripomogli, da je SSK prevzela tri odbornišťva namesto prvotno predvidenih dveh.

Krsta: V slovenski cerkvi Marije Pomagaj je bila krščena v petek, 19. aprila, **Marija Musar**, hčerka Jožeta in Silvije Monike roj. Cortini. Za botra sta bila dr. Victor José Piégari in gdč. Carola María Jacobi. V soboto, 20. aprila, pa **Nataša Malovrh**, hčerka Andreja in Alenke roj. Čop. Za botra sta bila Danijel Čop in Veronika Malovrh. Obe je krstil župnik Jože Škerbec.

Čestitamo!

Novi odbor se je predstavil s kratkoročnim programom, saj so se KD, SSK in PSI dogovorile, da bodo letos jeseni ob predstavitvi proračuna za leto 1992 preverile, ali je mogoče sodelovanje nadaljevati in kako. Novi odbor naj bi dotlej izpeljal predvsem tri temeljne naloge, oziroma zasledoval naj bi predvsem tri temeljne cilje. Prvič, predstavil naj bi osnutek statuta v rokih, ki jih predvideva zakon 142 iz leta 1990 o reformi krajevnih uprav. Statut naj bi potrdil „obsoječe stanje glede posebnosti v občinski stvarnosti“, kar pomeni, da bi med drugim moral osvajati vse že uveljavljene pravice slovenskega prebivalstva. S tem je posredno tudi rečeno, da ostanejo neokrnjeno v veljavi tudi dvojezične osebne izkaznice.

Iz Poročevalca Slovenske skupnosti, marec 1991

RAZNE NOVICE

• Hranilnice in banke lepo rastejo in odpirajo podružnice. Tržaška kreditna banka je odprla poslovalnico v Čedadu, kasneje bo tudi v Trbižu in Tržiču. Hranilnica iz Opčin bo odprla pisarne v Trstu, Hranilnica v Sovodnjah pa bo smela poslovati tudi v goriški občini. Lani pa je v Krminu odprla svoje prostore Kmečka banka v Gorici.

• Slovensko stalno gledališče v Trstu je pripravilo za najmlajše igrice Marcela Acharda Bi igral z mano? Pesmi za igrice je pripravil Marko Kravos, uglasbila jih je pa Anastazija Purič; režiser je bil Adrijan Rustja.

• Senator Stojan Spetič, Slovenec, izvoljen v rimski parlament na listi Italijanske komunistične partije (KPI), se ni pridružil prenovljeni Demokratični stranki levice, ampak je ostal med „stariji komunisti“ in je njihov podpredsednik v senatu.

• Na mednarodni šoli v Devinu, v Zavodu združenega sveta, je tudi predmet za slovenščino in slovensko književnost. Poučuje ga Andreja Duhovnik Antoni, ki se je šolala v Ljubljani in diplomirala kot profesorica slavistike in etnologije; svojo vlogo vrši že od leta 1983.

• Društvo Igo Gruden iz Nabrežine je za desetletnico smrti svojega predsednika Stanka Devetaka pripravil igro v domačem narečju Skupno stanovanje.

• V Strasburgu, v prostorih evropskega parlamenta, je bilo srečanje političnih strank in gibanj, ki predstavljajo narodne skupine in avtonomističnih skupin iz Evrope. Slovensko skupnost je predstavljala goriški podtajnik stranke Andrej Bratuž, ki je tudi govoril o položaju slovensk manjšine v Italiji in na idealno povezavo Slovenije z Evropo, katere del sicer je.

Predsednik konference: Rajko Vatovec

MALI OGLASI

Iščemo oskrbnika za Hotel Mascardi v Bariloche. - Tel. 0944-2548

METKA - L. in F. Švigelj - Otroške obleke - Izbira in tovarniške cene - F. Alcorta 2754 - San Justo (Barrio San Nicolás) - Tel. 441-7496

Snemamo na video kasete - Poroke - Krste - Družinske jubileje - Tel: 767-5200

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3547; **Viktor Fekonja**

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; French 3531, 5º „B“ — Capital — Tel: 801-8220 in 71-3546

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader - Franci Jarc**. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile.

Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa

Kadar se o računalnikih (kompjuterjih) govori, **inž. Janez Kocmur** vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

SERVIS

Dolenc Lojze - popravila barvne TV, video-kaset, radio snemalcev, kaset in avdio - Cerviño 3942 - San Justo - Tel.: 651-2176.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Šenk** - Tel.: 762-2840.

ADVOKATI

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sredo, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knave — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

REDECORA — celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Alpe Hogar — **Stane Mehle** - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

TRGOVINA

Delikatosa Franc Vester — Gana 119 - Capital (1 kvadra severno od postaje Liniers).

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

DO 30. APRILA 1991

še lahko uredite vse potrebno za maksimalne podpore na Karto „Sloga II“. Za to je potrebno, da imate na navadni hranilni vlogi v Mutualu Sloga vsaj:

- 1) ★ 200.000.- tisti člani, ki so doslej že spadali v skupino „Karta Sloga II“.
- 2) ★ 300.000.- tisti člani, ki so doslej spadali v skupino „Karta Sloga I“.
- 3) ★ 300.000 tisti člani, ki doslej niso imeli Karte Sloga in vsi, ki na novo pristopijo.

Maksimalne socialne podpore po preteku določenih čakalnih dob so:

- 1) ★ 1.200.000 za poroko, rojstvo, dovršitev uradne srednje šole in nekaterih univerzitetnih študij.
- 2) ★ 3.500.000 za uradno proglašeno popolno nesposobnost za delo in smrt.
- 3) ★ 500.000 starostna podpora.

Podrobnejše informacije v naši glavni pisarni, Bmé. Mitre 97, Ramos Mejía, ali po Tel. 658-6574 in 654-6438 v uradnih urah ob delavnikih od 10. do 19. ure in v naših podružnicah.

V SLOGI JE MOČ!

MIRKO VASLE

SLOVENCİ IN ŠPORT

KOŠARKA

V 1. A ZKL, moški, se je Smelt Olimpija z nekaj zmag povzdignila na sredino lestvice. Po 19 odigranih kolih, je Smelt Olimpija dobila devetkrat, 10-krat pa izgubila. Borili se bodo za 6. mesto, s tem imajo

možnost, da se udeležijo tekmovanja za pokal evropskih pokalnih zmagovalcev. Vodi beograjski Partizan.

V 1. B ZKL, se bodo morale vse tri slovenske ekipe Maribor, Postojna in Triglav, boriti za obstoj. Vodi Sloboda Dita.

V 1. A ZKL, ženske, so si košarkarice Ježice v finalu prvenstva priigrale 3. mesto. To je najlepše pričakovanje ekipe, ki so ji pred začetkom prvenstva prerokovali boj za obstanek v ligi, a je več kot uspešno prikrmarila skozi bolj ali manj motne vode jugoslovanske košarke. V finalu končnice se bodo

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino ★ 360.000; pri pošiljanju po pošti pa ★ 400.000; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.
V Evropi lahko kupite Svobodno Slovenijo:
v Trstu: Knjigarna Fortunato, Vía Paganini 2;
v Celovcu: knjigarna Mohorjeve družbe, Viktringer 26.

Stavljenje: MALIVILKO

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425
(1101) Buenos Aires - Tel.: 362-7215

tako Ježičanke pomerile s Crveno Zvezdo. Vodi Eledes.

V 1. B ZKL sta slovenski ekipe Kozmetika Afrodit ter Apis na 4. in 5. mestu, in nimata več možnosti za napredovanje v 1. Ligo. Vodi Bečej.

OBVESTILA

SOBOTA, 27. aprila

Koncert pevskega zbora Gallusa ob 20.30 v Slovenski hiši.

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 28. aprila:

Občni zbor Slomškovega doma po sv. maši.

Občni zbor Slovenskega doma v Carapachayu

Lahkoatletski turnir ob 9. uri v La Salle - Zvezna odbora SDO in SFZ

SOBOTA, 4. maja:

Planinski ples v San Justu ob 22. uri.

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

Kulturni večer SKA: dr. Andrej Fink - O slovenski državnosti v Slov. hiši ob 20.

NEDELJA, 5. maja:

Obletnica Slovenskega doma v Carapachayu - celodnevna prireditev.

SREDA, 8. maja

Zveza slov. mater in žena ob 17.; predavanje g. Franceta Perniška o življenju in delu dr. Meršola.

SOBOTA, 11. maja:

Začetek letošnjega Visokošolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15.30.

NEDELJA, 12. maja

Slovensko romanje v Luján.

SOBOTA, 18. maja:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

Slovenska kulturna akcija

4. kulturni večer

dr. Andrej Fink

O slovenski državnosti

Slovenska hiša, 4. maja ob 20.

SPD BARLOCHE

4. maja ob 22. uri

II. PLANINSKI PLES

Hipólito Yrigoyen 2756 - Naš dom - San Justo

Slovenski dom v Carapachayu
praznuje v nedeljo, 5. maja,

31. OBLETNICO USTANOVITVE DOMA

ob 11.00 dviganje zastav
in nato sv. maša za žive in mrtve člane Doma,
ob 12.30 skupno kosilo,
ob 16.30 kulturni program
in nato družabni del, pri katerem sodeluje
Slovenski instrumentalni ansambel.

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

VISOKOŠOLSKI TEČAJ

11. MAJA 1991

Visokošolski tečaj se bo letos pričel v soboto, 11. maja, ob 15.30 uri. Visokošolci in vsi mlajši, ki bi se želeli poglobljati v problematiko sodobnega človeka, prisrčno vabljeni. Predavanja in razgovori bodo vsako drugo soboto v mesecu, od maja do novembra.